

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy Jana Dvořáka a soudců Jaroslava Vávry a Aleše Korejtky ve věci

navrhovatele: X

bytem X

zastoupeného advokátkou Mgr. Pavlou Krejčí

sídlem Vinohradská 938/37, 120 00 Praha

za účasti:

1) **Krajský úřad Pardubického kraje**, IČ 70892822

sídlem Komenského náměstí 125, 532 11 Pardubice

2) **Volební strana Koalice SPD, Trikolora a PRO Svoboda a přímá demokracie (SPD), Trikolora, Právo Respekt Odbornost**

jednající volebním zmocněncem X

bytem X

3) **Rostislav Šťastný**

bytem X

4) **PhDr. Jolana Matějková**

bytem X

o návrhu označeném jako „*návrh na vyslovení neplatnosti volby všech zvolených kandidátů a jejich případných náhradníků za volební stranu SPD, Trikolora a PRO ve volbách do Zastupitelstva Pardubického kraje*“ konaných dne 20. 9. a 21. 9. 2024

takto:

I. Návrh se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Návrh na zahájení řízení

1. Návrhem doručeným krajskému soudu dne 27. 9. 2024 se navrhovatel domáhal vydání rozhodnutí o neplatnosti volby všech zvolených kandidátů a všech jejich případných náhradníků do zastupitelstva Pardubického kraje za koalici tvořenou politickými stranami SPD, Trikolora a PRO (dále také jen „*volební koalice*“) ve volbách konaných ve dnech 20. a 21. září 2024 (dále též „*volby do Zastupitelstva Pk*“).
2. Svůj návrh odůvodnil tím, že jako volič zapsaný do stálého seznamu voličů vedeného městem Pardubice má za to, že volby do Zastupitelstva Pk se konaly způsobem, který je

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

v demokratickém právním státě založeném na účtě k právům a svobodám člověka a občana zcela neakceptovatelný. Měl za to, že jednáním koalice byly hrubě narušeny ústavní principy (čl. 1 odst. 1 a čl. 5 Ústavy ČR, čl. 3 a čl. 10 Listiny základních práv a svobod). Uvedl, že koalice porušila pravidla volební kampaně, a to použitím vizuálů (vyobrazení) se zakrváceným černochem s nožem, s vyobrazením romských dětí, které kouří, s agresivní rétorikou proti očkování a vládě, s „normální“ rodinou a nápisem „Vládo promiň, ale my věříme v rodinu, práci, národ a Panenku Marii“, dále pexesem pro děti, na němž dochází mimo jiného ke škrcení premiéra „DRAHOTY“, spotem a komiksem ZATOČÍME S DRAHOTOU! a obsahem novin, které obsahují útoky proti LGBT komunitě. Poukazoval na skutečnost, že kampaň byla vedena jako celostátní, byla prezentována v televizi, na webových stránkách politické strany SPD, psalo se o ní na internetu, hovořilo se o ní v rozhlasu a k propagaci nenávistných volebních materiálů docházelo i prostřednictvím billboardů a vylepováním letáků na veřejných prostranstvích.

3. Dle navrhovatele byl způsob vedení volební kampaně volební koalicí naprosto neslučitelný s hodnotami demokratického právního státu, a především maximálně nebezpečný a neodpovědný vůči občanům. Atmosféra ve společnosti byla dle navrhovatele velmi napjatá, volební kampaň byla zcela nepřirozeně předmětem široké veřejné diskuze a kritiky a vyvolávala mezi občany silný pocit strachu, xenofobie, homofobie, působila rasisticky, propagovala prvky násilí jako způsob řešení problémů a obsahovala prvky typické pro nacistickou ideologii. V některých občanech, např. romské národnosti, černé barvy kůže a členech LGBT komunity musela dle navrhovatele vyvolat pocit méněcennosti. Dále uvedl, že jako občan České republiky si nepřeje, aby se volby konaly v takové atmosféře a aby bylo možné používat v rámci volební kampaně podobné argumenty jako prostředky k ovlivnění voličů. Takové volby nepovažuje za volby demokratické, neboť chování volební koalice podstatně vybočilo z demokratických pravidel a ovlivnilo celkový průběh voleb do zastupitelstva. Jednáním volební koalice mělo dle navrhovatele dojít k hrubému ovlivnění výsledků voleb kandidátů kandidujících za volební koalici ve smyslu § 53 odst. 4 zákona č. 130/2000 Sb., o volbách do zastupitelstev krajů a o změně některých zákonů, v rozhodném znění (dále také jen „zákon o volbách do zastupitelstev krajů“). Pro případ, že by k hrubému ovlivnění výsledku voleb nedošlo, pak dle navrhovatele došlo k hrubému narušení ústavních principů uvedených v odst. 2 tohoto usnesení.
4. Navrhovatel dále poukazoval na vliv podobných kampaní na nepřátelskou, resp. nevraživou atmosféru ve společnosti ve vztahu k odchylkám od zdánlivého „normálu“ a nebezpečný posun morálních hranic celé společnosti. Poukazoval na rasismus jako zvlášť těžkou formu neúcty k lidské důstojnosti a uváděl, že xenofobní, homofobní a rasistické materiály a výroky nabízející násilí jako prostředek řešení problémů musí být z volební kampaně zcela vyloučeny a jejich použití musí vést k vyloučení z voleb toho, kdo takovou volební kampaň vede.
5. Návrh obsahoval vyobrazení poukazovaných vizuálů a pexesa, odkazy na příslušné webové stránky a citace judikatury Nejvyššího správního a Ústavního soudu, kterou navrhovatel zpochybňoval zejména odkazem na jinou společenskou atmosféru v době jejího vydání a situaci na Slovensku jako důsledek obdobně vedené volební kampaně. Návrh byl doložen přílohami odpovídajícími textu návrhu.

II. Vyjádření účastníků

6. Krajský úřad Pardubického kraje k návrhu uvedl, že ve volbách vystupoval jako registrační úřad, nemá pravomoc posuzovat čestnost a spravedlnost voleb. Za případné porušení volebního zákona není stanovena sankce za přestupek. Primární ochranou proti typovým skutečnostem (chování extremistických a radikálních politických subjektů), jichž se dovolává navrhovatel, jsou trestněprávní nástroje, případně pozastavení činnosti politické strany či její zákaz. K samotnému obsahu kampaně volební koalice uvedl, že je především vizitkou jejího autora a voliči sami seznají „s kým mají tu čest“. Výsledky voleb do Zastupitelstva Pk pak ukázaly, že naříkaná kampaň vedla k horšímu výsledku (části) volební koalice, než tomu bylo ve volbách minulých. K tomu doložil volební výsledky. Navrhl zamítnutí žaloby.
7. Politická strana Svoboda a přímá demokracie (SPD) jako člen volební koalice navrhla zamítnutí návrhu pro jeho nedůvodnost. Ve vcelku obsáhlém podání rozporovala protizákonnost napadeného způsobu volební kampaně. K jednotlivým vyobrazením z grafiky volební kampaně označeným navrhovatelem (osoba tmavé pleti držící nůž, romští chlapi, vyobrazení rodiny, pexeso, atd.) poskytla interpretaci toho, co jimi bylo míněno a jak tyto spoty vznikly odkazem na reálné dění ve společnosti. Nesouhlasila s tím, že pokud vyobrazením a textem mínila sporovat např. migrační politiku EU, tak se měla dopouštět nezákonnosti či dokonce protiústavnosti. Rovněž vyobrazení s dětmi kouřícími cigarety a vyjadřujícími postoj ke školní docházce vycházelo z problémů, které jsou známé z vyloučených lokalit. Vyobrazení s tématem Covid19 bylo zřejmou nadsázkou. Obdobně se vyjádřila k dalším vyobrazením a připomněla, že cílem bylo upoutat pozornost voličů a upřít ji k určitým legitimním otázkám. Nedostatek etiky v rámci předvolební kampaně není porušením zákona. Tvzení označená navrhovatelem v převážné části označila za domněnky nepodložené konkrétními skutečnostmi. Rovněž uvedla, že v návrhu postrádá jakékoli tvrzení či důkazy k prokázání souvislosti mezi vedením kampaně a výsledným složením zastupitelského sboru. Taktéž uvedla, že intenzita případné nezákonnosti nedosáhla takového stupně, které by mělo vliv na rozdělení mandátů.
8. Oba zvolení kandidáti Rostislav Šťastný i Jolana Matějková navrhli návrh jako nedůvodný zamítnout. Rostislav Šťastný návrh označil za politicky motivovaný aktivismus osoby s odlišným názorem. Kampaň volební koalice nenabádala k násilí, spíše upozorňovala na realitu. V jisté části se jednalo i o nadsázku. Ve volbách není neobvyklé zvolit expresivní projev. Kampaň volební koalice nevybočila z rámce ústavnosti, není na místě potlačovat oponentní názory a zavírat oči před jevy, které se již v Západní Evropě neblaze projevují.

III. Posouzení věci krajským soudem

9. Dle § 53 odst. 1 zákona o volbách do zastupitelstev krajů, v relevantním znění, *podáním návrhu na neplatnost hlasování, neplatnost voleb nebo neplatnost volby kandidáta se může domáhat ochrany soudu každý občan zapsaný do seznamu voličů ve volebním okrsku, kde byl člen zastupitelstva kraje volen, jakož i každá politická strana, politické hnutí nebo koalice, jejíž kandidátní listina byla zaregistrována pro volby do tohoto zastupitelstva, (dále jen "navrhovatel"). Návrh je třeba podat nejpozději do 10 dnů po vyhlášení výsledků voleb do zastupitelstev krajů Státní volební komisí.*
10. Dle odstavce 3 téhož zákonného ustanovení *návrh na neplatnost voleb může podat navrhovatel, má-li za to, že byla porušena ustanovení tohoto zákona způsobem, který hrubě ovlivnil výsledky voleb.*

11. Dle § 56a odst. 4 zákon o volbách do zastupitelstev krajů *volební kampaně musí probíhat čestně a poctivě, zejména nesmí být o kandidátech a kandidujících politických stranách, politických hnutích nebo koalicích zveřejňovány nepravdivé údaje.*
12. Dle § 90 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v rozhodném znění (dále také jen „s. ř. s.“), *soud rozhodne usnesením, a to do dvaceti dnů poté, kdy návrh došel soudu. Jednání není třeba nařizovat.*
13. Soud se v dané věci nejprve zabýval povahou návrhu. S přihlédnutím k jeho obsahu, kdy navrhovatel popisuje vliv volební kampaně volební koalice na celkový průběh voleb do Zastupitelstva Pk a domáhá se vyslovení neplatnosti volby všech zvolených kandidátů a všech jejich případných náhradníků zvolených do Zastupitelstva Pardubického kraje za volební koalici, dospěl k závěru, že navrhovatel svým návrhem fakticky míří proti volbám jako celku. Důvody, pro které navrhovatel navrhuje vyslovení neplatnosti volby všech kandidátů koalice a jejich náhradníků, se totiž netýkají porušení právních předpisů z hlediska volby právě těchto kandidátů, příp. jejich náhradníků, ale dotýkají se voleb jako takových. Navrhovatel se nedomáhá nahradit zvoleného kandidáta kandidátem jiným. Vzhledem k uvedenému dospěl soud k závěru, že se navrhovatel podaným návrhem fakticky domáhá vyslovení neplatnosti voleb. Proto dle § 90 odst. 2 věta první s. ř. s. zahrnul mezi účastníky řízení i koalici. Ovlivnění voleb lze s textu návrhu vyložit tak, že jeho cílem je, aby všichni kandidáti volební koalice byli z voleb vyřazeni. I přes fakt, že soud návrh posoudil jako návrh na neplatnost voleb, dal prostor zvoleným kandidátům k vyjádření. Ostatních volebních stran či uskupení se text návrhu nedotýká.
14. Dále se soud zabýval včasností podání návrhu. Výsledky voleb do zastupitelstev krajů byly vyhlášeny ve Sbírce zákonů a mezinárodních smluv sdělením Státní volební komise č. 276/2024 Sb. dne 24. 9. 2024. Navrhovatel podal návrh dne 27. 9. 2024, tedy ve lhůtě 10 dnů po vyhlášení výsledků voleb (viz § 53 odst. 1 poslední věta ve spojení s § 44 odst. 2 zákona o volbách do zastupitelstev krajů). Návrh byl tedy podán včas.
15. Dle usnesení Nejvyššího správního soudu z 2. 7. 2004. č. j. Vol 6/2004-12 (všechna uváděná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou veřejně dostupná na www.nssoud.cz) platí, že *základní předpoklady vyhovění volební stížnosti týkající se volby kandidáta jsou: (1.) protizákonnost, tzn. porušení některých ustanovení zákona; (2.) vztah mezi touto protizákonností a zvolením kandidáta, jehož zvolení je napadeno volební stížností a (3.) zásadní intenzita této protizákonnosti, která ve svých důsledcích musí přinejmenším výrazně zpochybňovat volbu předmětného kandidáta. Jinak řečeno, tato intenzita musí v konkrétním případě dosahovat takového stupně, že je možno se důvodně domnívat, že pokud by k protizákonnému jednání nedošlo, nebyl by tento kandidát zřejmě vůbec zvolen. Zjednodušeně řečeno tedy tato intenzita způsobuje „zatemnění“ volebních výsledků, tzn. jejich zásadní zpochybnění.* Uvedené usnesení se sice týká ust. § 57 odst. 2 zákona č. 62/2003 Sb., o volbách do Evropského parlamentu a o změně některých zákonů, nicméně uvedené ustanovení svým obsahem odpovídá ust. § 53 odst. 4 zákona o volbách do zastupitelstev krajů, proto na něho lze i v dané věci odkázat. Obdobné podmínky, jejichž splnění je nutné k vyhovění návrhu na neplatnost volby prezidenta republiky, shledal Nejvyšší správní soud v usnesení z 18. 2. 2013, č. j. Vol 27/2013-83. Uvedená metoda přezkumu se vztahuje na všechny volební žaloby. Krajský soud k tomu dodává (viz též bod 19 níže), že s účinností od 1. 1. 2017 došlo novelizací zákonem č. 322/2016 Sb., kterým se mění volební

zákony a další související zákony, ke zpřísnění požadavků na tvrzení o ovlivnění voleb v § 53 zákona o volbách do zastupitelstev krajů.

16. Předmětem věcného posouzení je v dané věci způsob vedení volební kampaně volební koalicí v souvislosti s volbami do Zastupitelstva Pk. Úkolem soudu je posoudit, zda navrhovatelem popsanou volební kampaní koalice byl porušen zákon, pokud ano, zda mezi protizákonností a volebními výsledky existuje příčinný vztah a zásadní intenzita (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu z 26. 6. 2006, č. j. Vol 5/2006–46).
17. Soud se nejprve zabýval tím, zda volební kampaň koalice odpovídala zákonem stanoveným kritériím, tedy probíhala čestně a poctivě (viz § 56a odst. 4 zákona o volbách do zastupitelstev krajů). Zákon o volbách do zastupitelstev krajů (vcelku logicky) neobsahuje výklad pojmů „čestně a poctivě“. K výkladu uvedených pojmů se vyjádřil Nejvyšší správní soud v usnesení z 18. 2. 2013, č. j. Vol 27/2013-83, dle něhož: *„Soud toto ustanovení aplikující musí vycházet nejen z toho, jak jsou tyto pojmy chápány v běžném životě, ale současně musí i přihlížet k charakteru volební kampaně. Ta má jistě svá specifika vyplývající z vyostřeného střetu mezi jejími aktéry, kteří se jednak snaží získat podporu pro svůj volební program, jednak podlomit důvěru k volebnímu soupeři. Volební střet je fakticky nejen soutěží volebních programů a kandidátů v pozitivním smyslu (tedy vyzvednutím kladů vlastního programu a kandidujících osobností), ale i v negativním smyslu (poukazováním na zápory ostatních volebních programů i osob protikandidátů). Předmětné pojmy v prostředí voleb nelze ztotožňovat s dobrými mravy, tak jak jsou chápány občanským zákoníkem, ani je nelze posuzovat z hlediska soukromého práva a obecné morálky. Nedostatek etiky ve volební kampani ještě nečiní takové jednání protizákonným (srov. usnesení zdejšího soudu ze dne 29. 6. 2006, čj. Vol 45/2006-17, publikované pod č. 963/2006 Sb. NSS)“.*
18. Soud v daném případě neshledal, že by volební kampaň koalice byla zřetelně nečestná nebo nepoctivá, kampaň ani viditelně nesměřovala ke zveřejňování nepravdivých údajů o jiných politických stranách, tedy nebylo shledáno porušení § 56a odst. 4 zákona o volbách do zastupitelstev krajů. Při rozhodování soud vycházel z citované judikatury Nejvyššího správního soudu a při posuzování volební kampaně přihlížel k jejímu specifickému charakteru, kdy cílem aktérů je získat pozornost voličů a jejich hlas v následných volbách s tím, že přípustný je i do určité míry vyostřený střet mezi jejími jednotlivými aktéry. Dále soud zohlednil specifickou povahu volebního soudnictví, kdy rozhodnutí voličů jako suveréna může soudní moc změnit jen ve výjimečných případech, kdy vady volebního procesu způsobily nebo mohly prokazatelně způsobit, že by voliči rozhodli jinak a byl by zvolen jiný kandidát (srov. nález Ústavního soudu z 26. 1. 2005, sp. zn. Pl. ÚS 73/04, veřejně dostupný na www.usoud.cz).
19. O zřejmém úmyslu zákonodárce omezit zásahy do volebního procesu ze strany soudní moci svědčí i vývoj právní úpravy. Do 31. 12. 2016 bylo dle § 53 zákona o volbách do zastupitelstev krajů podání návrhu na neplatnost hlasování, voleb či volby kandidáta vázáno na porušení ustanovení volebního zákona způsobem, který mohl ovlivnit výsledky, s účinností od 1. 1. 2017 (novela zákonem č. 322/2016 Sb., kterým se mění volební zákony a další související zákony) došlo ke zpřísnění s tím, že je právní úpravou vyžadováno porušení ustanovení volebního zákona způsobem, který hrubě ovlivnil výsledky hlasování, voleb či volby kandidáta. Hrubým ovlivněním výsledku je myšleno jiné rozdělení mandátů, než jaké odpovídá vůli voličů, a toto ovlivnění je třeba prokázat (k tomu srov. nález Ústavního soudu z 2. 4. 2019, sp. zn. I. ÚS 4178/18).

20. Soud připouští, že zvolený způsob volební kampaně mohl vyvolávat rozdílné pocity a použitá vyobrazení, včetně pexesa mohla být individuálně různě interpretována. Uvažovat je zřejmě možné interpretaci a hodnocení kampaně jako ne zcela všem vhodně nastavené, potenciálně rasově ovlivněné, v jistém smyslu až pokleslé ve vztahu k její expresivnosti, případně nemorální či nepřijatelné pro určitou část společnosti jako zdroji voličské základny. Ne každé jednání v rámci volební kampaně, které může být některými voliči vnímáno jako neetické, nevhodné či nevkusné zároveň okamžitě přesahuje rámec poctivě a čestně vedené volební kampaně, jak ji pojímá zákon o volbách do zastupitelstev krajů, a stává se protiprávním. Je totiž nutno akceptovat, že ve volebním klání je možné počítat i s poměrně ostrými souboji jednotlivých kandidátů či politických stran (k tomu srov. usnesení Nejvyššího správního soudu z 18. 2. 2013, č. j. Vol 27/2013–83). Soud v dané věci taktéž považuje za podstatné, že ostatní volební strany měly možnost a dostatečný časový prostor na volební kampaň volební koalice reagovat.
21. K námitkám navrhovatele spočívajícím v označení volební kampaně koalice jako neslučitelné s hodnotami demokratického právního státu, nebezpečné a neodpovědné vůči občanům, vyvolávající pocit strachu, xenofobie, homofobie, s rasistickým podtextem a propagující prvky násilí jako způsob řešení problémů soud uvádí, že jde o subjektivní hodnocení navrhovatele, s nímž se soud nemůže zcela a bez dalšího ztotožnit. Soud připouští, že zejména grafické vyobrazení, na kterých je zachycena zkrvavená osoba tmavé barvy pleti s nožem v ruce a cigarety kouřící (romské) děti mohou vyvolat v části společnosti negativní emoce. Vyobrazení obsahující rétoriku proti vládě a pexeso je příkladem negativní volební kampaně, jejímž cílem je především odradit voliče od volby politických soupeřů. V kontextu specifického charakteru volební kampaně však soud hodnotí volební kampaň koalice jako přípustnou, nikoliv nečestnou či nepoctivou ve smyslu § 56a odst. 4 zákona o volbách do zastupitelstev krajů, tedy nikoliv protiprávní. Jak konstatoval Nejvyšší správní soud v usnesení z 30. 6. 2006, č. j. Vol 28/2006–80: „*Volební kampaň představuje ve svých důsledcích jednu z forem výkonu základních práv, jakými jsou především svoboda projevu, právo na informace, sdružovací právo, shromažďovací právo apod. S ohledem na citované ústavní principy je bez jakýchkoliv důvodných pochybností zřejmé, že je plně na kandidujícím subjektu, jakými prostředky svojí volební kampaň povede, samozřejmě pokud jimi nedojde k porušení volebního zákona či jiných právních předpisů*“. Jelikož soud nemá kampaň volební koalice za protizákonnou, nelze ji hodnotit ani jako rozpornou s ústavními principy.
22. Námitku navrhovatele týkající se nepoužitelnosti jím zmiňované judikatury Nejvyššího správního soudu a Ústavního soudu z důvodu jiné společenské atmosféry hodnotí soud pro její obecnost a nedoloženost jako nedůvodnou. K tomu soud dodává, že již v minulosti se na české politické scéně nikoli po krátkou dobu pohybovaly politické subjekty, které svůj program odvozovaly z podstatné části z negativních postojů k různým skupinám občanů či obyvatel České republiky. Jednalo se např. o Sdružení pro republiku – Republikánská strana Československa, reprezentované zejm. osobou Miroslava Sládka, která měla i zastoupení v Parlamentu. Nedávno proběhlá volební kampaň volební koalice, byť v očích navrhovatele může být čímsi nechtěným, není zcela novým a ojedinělým jevem.
23. Vzhledem k tomu, že soud neshledal naplnění již první ze tří kumulativně stanovených podmínek pro vyhovění návrhu na neplatnost voleb (tj. porušení zákona o volbách do zastupitelstev krajů), bylo nadbytečné, aby podrobně vyhodnocoval naplnění druhé a třetí

podmínky, tedy příčinnou souvislost mezi protizákonností a volebními výsledky a dostatečnou intenzitou protizákonnosti.

24. K vlivu předmětné volební kampaně na voliče a prostřednictvím nich na výsledek voleb soud uvádí, že použitá kampaň, alespoň v Pardubickém kraji, zřejmě neměla zásadní pozitivní vliv na získání vyššího počtu mandátů koalicí. Dle volebních výsledků získala volební koalice toliko dva mandáty z pětačtyřiceti. Volební zisk spočívající v počtu mandátů samotné SPD byl dokonce oproti volbám v roce 2020 nižší. Byli to tedy již voliči, kteří volební kampaň koalice, včetně jejích morálních aspektů, „ohodnotili“.
25. K případnému vztahu mezi tvrzenou protizákonností kampaně a zvolením napadených kandidátů, resp. výsledku volební koalice, má soud za to, že též nebylo prokázáno její naplnění. Vedená kampaň se mohla projevit v myslích voličů jak pozitivně, tak negativně, což by naopak znamenalo úbytek hlasů pro volební koalici. Samotné výsledky volební koalice v Pardubickém kraji spočívající v zisku dvou mandátů ve 45členném zastupitelstvu soud rovněž nemůže *ex post* hodnotit tak, že by došlo k hrubému ovlivnění voleb. Pro ilustraci, Strana SPD má v Poslanecké sněmovně Parlamentu zastoupení 20 poslanců ve 200členném zastupitelském sboru, tedy 10 procent. Krajské výsledky volební koalice zdaleka výsledkového poměru „úspěchu“ 10 % nedosáhly, a to ani v jiných volebních krajích. Nadto oba zvolení kandidáti volební koalice v Pardubickém kraji nejsou členy strany SPD, nýbrž jsou členy strany PRO – Právo Respekt Odbornost. Přitom navrhovatelem naříkaná volební kampaň byla spojována v médiích i veřejnosti především se stranou SPD, která ji i ústy svého vedení hájila. Tato skutečnost vede k zásadnímu oslabení tvrzení navrhovatele o tom, že daná kampaň měla přímý vliv na výsledek voleb, a tedy že volební výsledek byl hrubě ovlivněn.
26. Závěrem tak soud shrnuje, že podstata soudního přezkumu voleb spočívá v kontrole volebního procesu z hlediska jeho souladu se zákonem a soud je oprávněn zasáhnout toliko v případě shledání zásadního pochybení. V daném případě soud neshledal ve způsobu vedení volební kampaně volební koalicí protizákonné jednání spočívající v porušení ust. § 56a odst. 4 zákona o volbách do zastupitelstev krajů nebo jiného ustanovení právního řádu, kterým by došlo k tak intenzivnímu zásahu do volební soutěže, že by byly výsledky voleb důvodně zpochybněny. Proto návrh navrhovatele dle § 90 odst. 3 s. ř. s. jako nedůvodný zamítl.
27. Soud vnímá obavu navrhovatele z úpadku volební kultury a možného rozněcování nenávisti ve společnosti použitou formou volební kampaně. Neplatnost voleb však může způsobit toliko nezákonnost, která hrubě ovlivní výsledky voleb. Tu však soud v daném případě neshledal.
28. Již shora soud uvedl, že volební soudnictví je založeno na zdrženlivosti soudů a minimalizaci zásahu do volebního procesu. Projevem těchto zásad je, že řada problematických bodů, které se během volebního procesu mohou vyskytnout, není řešitelná zásahem soudní moci. I to však je projevem demokratického charakteru společnosti. Je totiž primárně na občanech, jakým názorům dopřejí slechu a jaké jednání budou ve volbách pokládat za nemravné. Primárním soudcem volební kampaně jsou sami voliči, přičemž úloha soudní moci je pouze podpůrná. Lid jako suverén může být namítaným způsobem vedení volební kampaně natolik znechucen, že volební stranu, která se k takovému vedení volební kampaně snížila, svými hlasy nepodpoří. V takovém případě

nebude ani potřeba, aby soudy do věci jakkoli zasahovaly. Navrhovatel má přitom současně možnost, pokud nesouhlasí s tím, co a popřípadě jak volební koalice prezentovala, se volební kampaně aktivně účastnit a přesvědčovat ostatní voliče o nemravnosti jednání volební strany (viz obdobně usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 15. 8. 2024, č.j. 24 A 1/2024-9).

IV. Náklady řízení

29. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 93 odst. 4 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků řízení ve věcech volebních právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Toto usnesení nabývá právní moci dnem vyvěšení na úřední desce soudu (§ 93 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto usnesení není opravný prostředek přípustný (§ 104 odst. 1 s. ř. s.).

Pardubice, 10. říjen 2024

JUDr. Jan Dvořák, v. r.
předseda senátu